

ВЛАДО ЛЮБЕНОВ
ДОЙДЕ ПРИ МЕН ЖЕНАТА НА
ПРИЯТЕЛ

chitanka.info

*Дойде при мен жената на приятел,
във късна, много късна черна нощ.
Навън вилнееше помитащ всичко вятър,
подобно хищник с нечовешка мощ...*

*Аз спуснах белите красиви щори.
Тя — миглите над черните очи.
И съвестта във нас не проговори...
Бе много по-красиво да мълчи...*

*И мина цяла вечност... И тогава...
„Вън вятърът...“ — тя каза с дрезгав глас.
И мина цяла вечност... И тогава...
„...виновен е...“ — довърших тихо аз...*

*Тя дръпна роклята и страшно чисто гола
изправи се настръхнала в нощта...
А аз седях и плачех сам на стола,
изгубил най-красивата мечта...*

ЗАСЛУГИ

Имате удоволствието да четете тази книга благодарение на *Моята библиотека* и нейните всеотдайни помощници.

МОЯТА БИБЛИОТЕКА

<http://chitanka.info>

Вие също можете да помогнете за обогатяването на *Моята библиотека*. Посетете **работното ателие**, за да научите повече.